

psches to je wurychtowacz zyl, budzemy wotom dale flyschecz. Pschetož wono so neje žaneje druheje Urjachi dla itacz moto, hacz so by nas wot Njeha a wječneje Šmierzje wumot, we kotrymž my predy leželi smy. Ale ja praju jeno njetko wot teje wulkeje, wošofeje Gzeszje teje zylkeje człowskeje Schlachty, kotrejež so my woprawdzi kwalicz a wešelicž možemy, so je Boži Šyn Gzlowek wordowat. Tajkeje Gzeszje moža so schizy Gzlowekoj kwalicz, czi Kscheszizjenjo pak dostanu potom njeschto wošofe, so woni tež tajku Gzesz do Wječnoszje wuziwacz dyrba. Tuzamu Schtuczku dyrbimy šebi najprjotž wot tuteje Historije mjerkowacz.

A druhemu fluzi nam tajki krašny wulki Herempel tež ktemu: Dofelž je Krysus, ton Šyn Boži, so tak jara łoboko ponizowat, a schitku šwoju Gzesz na nasche khude Gzeto wazit, a so wot šwojeje bojškeje Majestety, psched kotrež czi Jandželjo čepetaju, tak dehe podal, je wokolo khodžit, kajž khudy Prošcher. Horjekach we Nebesach modla so czi Jandželjo knemu, tu na Semi delkach fluzi won nam, a lene so do nascheje Neschwar- noszje. Dofelž, praju ja, ton Šyn Boži to činił je, da zemmy my tež wufnyč jemu kAwalbi, kGzeszi a kDžakej so radži ponizowacz, a po jeho Šłowi našch Kschiz na so wsacz, kotryž nam horje kladže, schelaku Zatož: scheczervicz, a tak sa nim khodžicz,

Pschetož schto može nam schkodžicz, aby čohodla zpli my so teho Gzerpenja hajnbowacz, dofelž našch luby Knes Šymu, Šod, Zatož a schelake Hubenstwo a Nusu pscheczervit je? Wošebi pak hubenje a khudžje wobuladašofe, kajž smy prajili, dyž won na Semju pschindže a so narodži, tu nebjesche ani Štwa, ani druhe Wobydlenje, ani Sawezł, ani Pošlanje, won dyrbesche we Złobi ležecz pschi Kruwach a Wolach. Dyž da twój luby Wotz, haj tež twój Bratr, ton

Kral Nebesow a Semje a schitkich Štorenjow so tak hubenje tam lene, psij na tebe! čohodla zyl ty tak knejški byč a zylje niczo nepšcheczervicz? Pschetož wobladaj so, schtu so ty? Neje wjerno, so ty jako khudy Njeschnik niczeho šepscheho hodny nejšy, hacz so by na Wochli ležat, a tola tu ležišch na mjachkich Pošleschczach, dyž twój Knes na twerdej Šłomi a we Złobi leži, a zesch hischče na wulke Gzerpenje skoržicz, a nescherpilny byč.

Neje pak to wot nas jena wobidna Wjez? Wch widzimy tudy, we kajkej Poniznoszi a Khudobi našch Knes Jesus našche dla leži, a my zemmy Knezo byč, frej wojndž, niczo nescherpicz, haj ktemu so njewacz a murčecz šwulkim Hofartom a Nescherpilnoszju, dyž my tež njeschto pscheczervicz dyrbimy. To so pak hubenje runa, so so našch Knes a Wumoznik we tajkej Hubenoszi a Khudobi nam kšepschemu narodži, a potom sa nas na Kschizu wumre ic. A my heni Šłosznizy zemmy pschezo we Njeri a Wotpoczinku šedžicz? Ne, to so nehodži! Wuczomnik neje psches šwojeho Mischtera, ani Wotrocžk psches šwojeho Knesa ic. praji Krysus.

Tehodla dyrbimy derje wufnyč, a mternje wopomnicž, najpredy kšajkej Gzeszi my pschischli smy, so so Krysus, Boži Šyn, Gzlowek ščinił je. Pschetož to je tajka Gzesz, so dy by jedyn Jandžel byl, da moš šebi požadacz, so by Gzlowek byl, so by so tež kwalicz moš: Moje Gzeto a Krej šedži wošofe schitkich Jandželow. Tehodla možemy my Gzlowekoj so šdobnje sa šbožnych kwalicz. Boh dai, so bychmy jo šošemili, kWutrobi wšali a Bohu so sa to džakowali!

A druhemu dyrbeli my na ton Herempel Krysusowy šwjeru ladacz, schto won, kiž je Knes wošofe schitkich Knežich, we šwojim prjenim Pschichodži nam hubenym Gzlowekam wopokasat a nasche dla pscheczervit